

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.066/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím2) **felperesnek**, a Dr. Szilágyi Ügyvédi Iroda (Cím3; ügyintéző: dr. Szilágyi János ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) **alperes** ellen, illetménykülönbözet iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 15.M.70.204/2021/18. számú ítélete ellen, a felperes 19. sorszámu fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.800 (ötvenezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felmerült 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2020. október 15. napján kelt kinevezés alapján, e naptól létesített közalkalmazotti jogviszonyt az alperessel. Munkaköre: gimnáziumi tanár, munkavégzésének helye: Iskola.

[2] Az alperes a kinevezésben a mesterpedagógus 11. fizetési kategóriájába sorolta a felperest, megállapítva, hogy a következő magasabb fizetési kategóriába lépésének várható időpontja: 2023. január 1. A közalkalmazotti jogviszonyának kezdő időpontja a besoroláshoz: 1990. április 7. Az alperes a pedagógus fokozathoz és fizetési kategóriához tartozó felperesi garantált illetményt 445.750 forintban, az ágazati szakmai pótlékot 45.675 forintban, az összilletményt 502.425 forintban állapította meg.

[3] A 2021. február 3-án kelt kinevezésmódosítás szerint a felperes következő fizetési kategóriába lépésének várható időpontja 2022. január 1., a közalkalmazotti jogviszonyának számított kezdő időpontja a besoroláshoz 1986. november 4., garantált illetménye 466.900 forint, ágazati szakmai pótléka 46.690 forint, illetménye 513.590 forint.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest 30.517 forint illetménykülönbséget megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy a fizetési fokozat megállapításánál nemcsak a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.), hanem a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet vonatkozó előírásait annak ellenére alkalmazni kell, hogy az alkalmazandó jogszabály hatályon kívül helyezésre került. A felperes nem vitatta, hogy a pedagógus szakvizsgát követő hét évben, nem kell továbbképzésen részt venni a pedagógusnak. Álláspontja szerint, ha a pedagógus ennek ellenére részt vesz továbbképzésen, akkor jogosulttá válik a hét évenkénti egyszeri egyéves várakozási idő csökkentésére a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet 14.§-a értelmében.

[5] Előadta, hogy a 2007. évben megszerzett ECDL vizsgája, bár nem volt kötelező, de várakozási idő csökkentésre jogosítja, így ez alapján az alperesnek egy évvel kellett volna csökkenteni a várakozási időt 2008. január 1-ig. Előadta továbbá, hogy az alperes hibásan számolta a második ciklus időszakát, mert a második ciklus helyesen 2005. szeptember 1-jétől 2012. augusztus 31-ig tart. Előadta továbbá, hogy a 2011. évi CXCV. törvény 97. § (20/b) bekezdése „ismét hatályba helyezte” a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet 14. §-át, „amely a felperes számára nevezett jogot biztosítja”. A 3. ciklus 2012. szeptember 1-jétől 2019. augusztus 31-ig tart, a 4. ciklus kezdetére a felperes betöltötte az 55. életévét, így továbbképzésre nem kötelezett. Ennek ellenére álláspontja szerint, ha továbbképzésen részt vett, az lehetővé teszi ismét a várakozási idő csökkentését.

[6] Előadta, hogy 3. ciklusban 3-szor 120 kreditet szerzett, így 3x 1 év, azaz 3 év várakozási idő csökkentésre lett volna jogosult, ami „egyenlő 1 illetmény kategóriával, a 2011. évi CXCV. tv. 7. melléklete szerint”.

[7] A fentiekre figyelemmel előadta, hogy összilletménye 524.755 forint lett volna, ám az alperes ténylegesen csak a 12. kategóriára vonatkozó 513.590 forintot állapított meg, így az illetménykülönbözete összesen 30.517 forint.

[8] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint 2013. szeptember 1. után a várakozási idő csökkentését jogszabály nem teszi lehetővé, ezért a felperes helytelenül állította, hogy „ismét hatályba lett helyezve” a 138/1992. Kormányrendelet 14. §-a.

[9] Hivatkozott arra, hogy 2013. szeptember 1. napját követően nincs lehetőség 120 órás képzéssel várakozási idő csökkentésre, így nincs lehetőség, hogy a felperes 2014-2015-ben szerzett 120 órás képzését figyelembe vegyék ebből a szempontból. Előadta, hogy a jogszabály mentesítette a felperest a képzési kötelezettsége alól a pedagógus szakvizsga utáni 7 évben, így 2007-ben nem volt képzési kötelezettsége, amikor az ECDL tanfolyamot elvégezte. Ennek következtében nem kell a várakozási idejét csökkenteni.

Az elsőfokú bíróság határozata

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresete nem megalapozott.

[11] A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nkt.) 62.§ (2) bekezdésének, a felperesi közalkalmazotti jogviszony létesítésekor hatályos rendelkezése szerint a pedagógus 7 évenként legalább egy alkalommal – jogszabályban meghatározottak szerint – továbbképzésen vesz részt. Mentessül a továbbképzési kötelezettség alól az a pedagógus, aki betöltötte az 55. életévét. Nem kell továbbképzésben részt vennie annak a pedagógusnak, aki pedagógus szakvizsgát tett a vizsgák letétele utáni 7 évben.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 19. § (8) bekezdése rendelkezése alapján a felperes mentesült a továbbképzési kötelezettsége alól a pedagógus szakvizsga letételét követő 7 évben. Nem volt vitatott a perben, hogy a felperes első 7 éves képzési ciklusa 1998-tól 2005-ig tartott, amely időszak alatt a felperes 2022-ben közoktatás vezetői képzettséget, illetőleg pedagógus szakvizsgát tett, így teljesítette a 227/1997. (XII.22.) Kormányrendelet szerinti képzési, továbbképzési kötelezettségét. Erre figyelemmel az alperes a felperes kinevezésekor egy év várakozási idő csökkentést számított be, ennek helyességét a felperes sem vitatta. A felperesnek 2007. évben, amikor az ECDL tanfolyamot elvégezte, nem volt képzési, illetve továbbképzési kötelezettsége, így az alperes nem járt el jogellenesen akkor, amikor ezen képesítésre figyelemmel nem állapított meg további várakozási idő csökkentést a felperes fizetési fokozatában.

[13] A 2013. augusztus 31-ig hatályos 138/1992. (X.08.) Kormányrendelet 14. §-a vonatkozásában csak a 2013. augusztus 31-ig megszerzett képzéseknek, továbbképzéseknek van jelentősége, figyelemmel arra, hogy ez időpontig volt hatályban a Kormányrendelet. Mivel 2013. szeptember 1-jétől a Kormányrendelet nem volt hatályban, így a továbbképzési kötelezettség teljesítésére figyelemmel előírt kötelező várakozási idő csökkentésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés, előírás sem.

[14] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy nem illeti meg a felperest a várakozási idő csökkentésére vonatkozó kedvezmény a 2013. szeptember 1. napja után elvégzett képzések, továbbképzések után sem.

A felperes fellebbezése, az alperes fellebbezési ellenkérelme

[15] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek való helyt adást kért.

[16] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a keresete két kulcspontját képező jogszabályi helyet. A 2011. évi CXCV. törvény 62.§ (2) bekezdésének egy mondata szerint: „Nem kell továbbképzésben részt venni annak a pedagógusnak, aki pedagógus szakvizsgát tett, a vizsgák letétele utáni 7 évben.”

[17] A felperes álláspontja szerint ez a mondat nem teszi kötelezővé ugyan a továbbképzés teljesítését, azonban semmiképpen nem vezethető le belőle, hogy a továbbképzésen való részvételt, mint lehetőséget tiltaná, pusztán egy kötelezettség alól mentesíti a pedagógust az adott időtartamra.

[18] Hivatkozott a 277/1997. Kormányrendelet 4.§ (2) bekezdésére, mely szerint: „A pedagógus a pedagógus munkakör betöltésére jogosító oklevél megszerzését követő hetedik év szeptember hónap első munkanapjától addig az évig, amíg az 55. életévét betölti, augusztus hónap utolsó munkanapjáig vesz részt az Nkt. 62.§ (2) bekezdésében szabályozott továbbképzésben.” A felperes álláspontja szerint a pedagógus továbbképzés egy megszakítás nélküli folyamat, ebből következően a szakvizsga letételét követő 7 évben is a folyamat része. Abban az esetben, ha egy pedagógus nem képezné tovább magát e 7 év alatt, az hátrányos jogkövetkezménnyel nem járhatna számára.

[19] Hivatkozott továbbá a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet 14. §-ára, miszerint a várakozási idő csökkentése 7 évenként egy alkalommal illeti meg a közoktatási intézmény

dolgozóját. Előadta, hogy e bekezdés, de egyetlen jogszabályi hely sem szól arról, hogy a pedagógus továbbképzéseit ne a 277/1997. Kormányrendelet 4. § (2) bekezdéséből következő általános szabályozás szerint kelljen elbírálni. Hiszen, ha egy pedagógus megszerez egy további végzettséget, szakképzettséget, nem kerülhet emiatt hátrányba.

[20] Előadta, hogy az Nkt. 37.§ (20/b) bekezdés első mondata nem tartalmaz időbeli megszorítást, ezért az elsőfokú bíróság jogértelmezése téves. Ugyanezen jogszabályi hely második mondata pedig nem releváns.

[21] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és érdemi döntése következtében. Előadta, hogy az ítéletben megjelölt jogszabályok 2013. szeptember után várakozási idő csökkentést nem tettek lehetővé, így a felperes helytelenül állította azt, hogy ismét hatályba lett helyezve a 138/1993. Kormányrendelet 14. §-a. Az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint 2013. szeptember 1-jét követően tehát nincs lehetőség a 120 órás képzéssel a várakozási idő csökkentésére, így annak figyelembevételére a felperes vonatkozásában.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[22] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[23] A másodfokú bíróság a fellebbezése elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg, és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[25] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

[26] A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 2013. augusztus hó 31-ig hatályos 19. § (8) bekezdése szerint a pedagógus hét évenként legalább egy alkalommal – a jogszabályban meghatározottak szerint – továbbképzésben vesz részt. A továbbképzésben

résztvevő, tanulmányait sikeresen befejező pedagógust – jogszabályban meghatározottak szerint – anyagi elismerésben kell részesíteni.

[27] A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 65. § (1) bekezdése szerint, a közalkalmazott a közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő alapján három évenként eggyel magasabb fizetési fokozatba lép. A közalkalmazottat a tárgyév első napján kell a magasabb fizetési fokozatba besorolni. A magasabb fizetési fokozat elérésével a hároméves várakozási idő újra kezdődik.

[28] A Kjt. 65.§ (3) bekezdésének a felperesi közalkalmazotti jogviszony létesítésekor hatályos rendelkezése szerint, a közalkalmazott várakozási ideje tartósan magas színvonalú munkavégzése esetén csökkenthető. A tartósan magas színvonalú munkavégzés megállapításához kiválóan alkalmas vagy alkalmas eredményű minősítés szükséges. A várakozási időt csökkenteni kell, ha a közalkalmazott miniszteri vagy állami kitüntetésben részesül.

A (4) bekezdés szerint a várakozási idő csökkentésének mértéke fizetési fokozatonként nem haladhatja meg az egy évet.

Az (5) bekezdés szerint a várakozási idő csökkentése esetén, az annak megfelelő időpontban a közalkalmazott eggyel magasabb fizetési fokozatba lép.

[29] A pedagógus továbbképzésről, a pedagógus szakvizsgáról, valamint a továbbképzésben résztvevők juttatásairól és kedvezményeiről szóló 277/1997. (XII.22.) Kormányrendelet 4. § (2) bekezdésének felperes kinevezésekor hatályos rendelkezése értelmében a pedagógus a pedagógus munkakör betöltésére jogosító oklevél megszerzését követő hetedik év szeptember hónap első munkanapjától addig az évig, amelyben az 55. életévét betölti, augusztus hónap utolsó munkanapjáig vesz részt az Nkt. 62. § (2) bekezdésében szabályozott továbbképzésben.

Az (5) bekezdés szerint a pedagógus akkor is részt vehet e rendeletben foglaltak szerint a továbbképzésben, ha nem tartozik a (2) bekezdés hatálya alá, illetve már teljesítette a hét évenkénti továbbképzés követelményeit.

[30] A 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet 2013. augusztus 31-ig volt hatályban, melynek 14.§-a szerint a közoktatási intézmény dolgozójának a fizetési fokozatok közötti várakozási idejét egy évvel csökkenteni kell, ha törvénnyel alakított kitüntetést vagy díjat, illetve miniszter által alapított díjat kapott. A közoktatási intézmény dolgozójának a fizetési fokozatok közötti várakozási idejét egy évvel csökkenteni kell, ha teljesítette a külön jogszabályban meghatározott továbbképzés követelményeit. A várakozási idő csökkentése hét évenként egy alkalommal illeti meg a közoktatási intézmény dolgozóját akkor is, ha a továbbképzés követelményeit többször teljesítette ebben az időszakban.

[31] Az Nkt. 97. § (20b) bekezdésének 2014. január 1-jétől hatályos rendelkezése szerint, e törvény 64.§ (5) bekezdésének és a 97. § (20) bekezdésének alkalmazásakor a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény közoktatási, valamint köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról rendelkező kormányrendelet a várakozási idő csökkentésére vonatkozó rendelkezéseit is figyelembe kell venni. Ha a 2013. szeptember 1-jei hatályú besoroláskor a munkáltató a várakozási idő csökkentésére vonatkozó rendelkezésre tekintet nélkül állapította meg a fizetési kategóriát, a besorolást 2014. január 31-ig ennek figyelembevételével módosítani kell, az ebből eredő illetménykülönbözetet a 2014.januári illetménnyel egyidejűleg kell kifizetni.

[32] Nem volt vitatott a perben, hogy a felperes első hét éves képzési ciklusa 1998-tól 2005-ig tartott, mely időszak alatt a felperes 2022-ben közoktatás vezetői végzettséget, illetve pedagógus szakvizsgát tett, így teljesítette a 227/1997. (XII.22.) Kormányrendelet szerinti képzési, továbbképzési kötelezettségét. Erre figyelemmel az alperes a felperes kinevezésekor egy év várakozási idő csökkentést számított be, mely helyességét a felperes sem vitatta.

[33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves a felperesnek azon hivatkozása, miszerint a vonatkozásában a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet 14. §-a alapján továbbra is jogosulttá vált a várakozási idő csökkentésére. A hivatkozott jogszabály 2013. augusztus 31-ig volt hatályban, ezért a felperes vonatkozásában ezt követően már nem lehetett alkalmazni, azaz nem jogosult e jogszabály alapján a várakozási idő csökkentésére.

[34] A felperes a fellebbezésében hivatkozott az Nkt. 97. § (20b). pontjára is, mivel álláspontja szerint azt az elsőfokú bíróság azt tévesen értelmezte.

[35] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a jogalkotó akarata szerint ezen jogszabályi rendelkezés 2014. január 1-jétől került a jogszabályba, melynek az volt a célja, hogy amennyiben, valamelyik munkáltatónak nem sikerült 2013. szeptember 1-jéig a várakozási idő csökkentést tartalmazó kinevezés módosításokat elkészíteni, a jogalkotó adott még egy legvégső határidőt 2014. január 31-ig, amíg újra át lehetett nézni a korábbi képzési ciklusokat és el lehetett készíteni a várakozási idő csökkentést tartalmazó kinevezés módosítást. Fenti jogszabályhely azonban 2013. szeptember 1. utáni várakozási idő csökkentést nem tesz lehetővé.

[36] A várakozási idő csökkentését a Kjt. 65. § (3) bekezdése tartalmazza, amely lehetőségként írja elő tartósan magas színvonalú munkavégzés, vagy kitüntetésben részesülés esetén. A jogszabály azonban nem tartalmazza azon felperesi hivatkozást, hogy képzés elvégzése esetén a várakozási időt csökkenteni lehet. E körben a felperes jogértelmezése nem helytálló. Az Nkt. 97. § (20/b) pontja nem „élesztette fel” a 138/1992. (X. 8.)

Kormányrendelet 14.§-át. Csupán lehetőséget adott a munkáltatónak, hogy az esetleges számítási hibákat 2014. január 31-ig kijavíthassák.

[37] Téves azon felperesi fellebbezési hivatkozás miszerint, amennyiben saját elhatározásából továbbképzésen vesz részt, akkor hét évenként továbbra is egyéves várakozási idő csökkentésére jogosult, figyelemmel arra, hogy ezen hivatkozásnak jogszabályi alapja nincs. A közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a közoktatási intézményekről szóló 138/1992. (X.8.) 2013. szeptember 1. előtti, kötelezően csak azoknak rendelte el a várakozási idő csökkentést, akiknek továbbképzési kötelezettségük volt. A felperesnek 2007-ben nem volt képzési kötelezettsége, amikor az ECDL tanfolyamot elvégezte, így nem kell a várakozási idejét csökkenteni. Mivel nem volt képzési kötelezettsége, így az ez idő alatt megszerzett további képzettségére figyelemmel további várakozási idő csökkentés a magasabb fizetési fokozatba lépés várakozási idejének csökkentése nem illette meg.

[38] Téves a felperesnek az Nkt. 97. § (20/b) bekezdésével kapcsolatos értelmezése, miszerint a bekezdés első mondata nem tartalmaz időbeli megszorítást. A hivatkozott jogszabályi rendelkezést, az első és második mondatot együttesen kell értelmezni a fent leírtak szerint. A felperes vonatkozásában is a hatályos jogszabályokat kell alkalmazni, miszerint 2013. augusztus 31-ig volt hatályban a 138/1992. (X.8.) Kormányrendelet, így csak a 2013. augusztus 31-ig megszerzett képzéseknek, továbbképzéseknek van jelentősége. 2013. szeptember 1-jétől a Kormányrendelet már nem volt hatályban, így a továbbképzési kötelezettség teljesítésére figyelemmel előírt várakozási idő csökkentésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés, előírás sem.

Záró rész

[39] A másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest másodfokú perköltség megfizetésére.

[40] A felperes a munkavállalói költségkedvezményre jogosult a 73/2009.(XII.22.) IRM rendelet 1.§-a alapján, így a fellebbezési illetéket az állam viseli.

[41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2022. június 14.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

...